

Zakon o elektroničkoj trgovini

Zbirni podatci

Narodne novine 173-2504/2003, 67-2228/2008, 130-2611/2011, 36-796/2009, 30-509/2014

Vrijedi/Primjena: od 6.3.2014

Vrijedi na dan: 09.05.2016

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Sadržaj po poglavljima

I. OPĆE ODREDBE	1
II. OBVEZA INFORMIRANJA I KOMERCIJALNA PRIOPĆENJA	3
III. ISPRAVE U ELEKTRONIČKOM OBLIKU	4
IV. ODGOVORNOST DAVATELJA USLUGA INFORMACIJSKOG DRUŠTVA – POSREDNIKA	5
V. PROVOĐENJE ZAKONA	6
VI. KAZNENA ODREDBA	7
VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	7

Tekst

I. OPĆE ODREDBE

SADRŽAJ I PODRUČJE PRIMJENE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje pružanje usluga informacijskog društva, odgovornost davatelja usluga informacijskog društva, te pravila u vezi sa sklapanjem ugovora u elektroničkom obliku.

(2) Odredbe se ovoga Zakona ne primjenjuju na zaštitu podataka, područje oporezivanja, javnobilježničku djelatnost, zastupanje stranaka i zaštitu njihovih interesa pred sudovima, te na igre na sreću s novčanim ulozima, uključujući lutrijske igre, igre u casinima, kladioničke igre i igre na sreću u automatima, a u skladu s odredbama posebnih zakona koji uređuju odnosna područja.

Članak 1.a

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu s Direktivom 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o pojedinim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebice elektroničke trgovine (»Direktiva o elektroničkoj trgovini«).

OPĆI POJMOVI

Članak 2.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. *podatak* – informacija, poruka i dokument sastavljen, poslan, primljen, zabilježen, pohranjen ili prikazan elektroničkim, optičkim ili sličnim sredstvom, uključujući, ali ne ograničavajući se na prijenos Internetom, elektroničku poštu, telefaksove,

2. *usluga informacijskog društva* – usluga koja se uz naknadu pruža elektroničkim putem na individualni zahtjev korisnika, a posebno Internet prodaja robe i usluga, nuđenje podataka na

Internetu, reklamiranje putem Interneta, elektronički pretraživači, te mogućnost traženja podataka i usluga koje se prenose elektroničkom mrežom, posreduju u pristupu mreži ili pohranjuju podatke korisnika,

3. *elektronički potpis* – skup podataka u elektroničkom obliku koji su pridruženi ili su logički povezani s drugim podacima u elektroničkom obliku, a služe za identifikaciju potpisnika i vjerodostojnosti potписанoga elektroničkog dokumenta, kako je to definirano posebnim zakonom,

4. *davatelj usluga* – pravna ili fizička osoba koja pruža usluge informacijskog društva,

5. *korisnik usluge* – svaka fizička ili pravna osoba koja zbog profesionalnih ili drugih ciljeva koristi uslugu informacijskog društva,

6. *ugovori u elektroničkom obliku* – ugovori što ih pravne i fizičke osobe u cijelosti ili djelomično sklapaju, šalju, primaju, raskidaju, otkazuju, pristupaju i prikazuju elektroničkim putem koristeći elektronička, optička ili slična sredstva, uključujući, ali ne ograničavajući se na prijenos Internetom,

7. *komerčijalno priopćenje* - priopćenje u bilo kojem obliku, oblikovano da promiče, izravno ili neizravno, robu, usluge ili ugled (*image*) svake pravne ili fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost, osim podataka:

– koji omogućuju izravan pristup aktivnosti pravne osobe ili fizičke osobe, uključujući adrese, naziv domene ili adrese za elektroničku poštu,

– koji se odnose na robu, usluge ili ugled (*image*) osobe, prikupljene na neovisan način, posebice ako je učinjeno bez razmatranja finansijskih učinaka,

8. potrošač – svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njezinu zanimanju niti njezinoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, a u skladu s odredbama posebnoga zakona.

PRIMJENA PRAVA

Članak 3.

Davatelj usluga informacijskog društva sa sjedištem u Republici Hrvatskoj dužan je postupati i pružati usluge u skladu sa zakonima i drugim propisima Republike Hrvatske.

IZNIMKA OD PRIMJENE PRAVA

Članak 4.

čl. 4. primjenjuje se od dana pristupa RH u EU

(1) Odredbe članka 3. ne primjenjuju se na davatelja usluga čije je sjedište u zemlji članici Europske unije i koji nudi usluge informacijskog društva, čak i u slučajevima kada je usluga ciljano usmjerenja prema građanima Republike Hrvatske.

(2) Iznimno, stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se na subjekte iz stavka 1. ovoga članka, u sljedećim područjima:

- autorsko pravo i srodnna prava, kao i prava industrijskog vlasništva,
- emisija elektroničkog novca ako je to kao iznimka propisano,
- u područjima uređenim posebnim propisima o tržištu kapitala u skladu sa člankom 44. stavkom 2. Direktive Vijeća broj 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o uskladivanju zakona, propisa i administrativnih odredbi koje se odnose na društva za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS),
- u područjima uređenim posebnim propisom o osiguranju u skladu sa člankom 30. i Glavom IV. Direktive Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o uskladivanju zakona, propisa i administrativnih odredbi, koja se odnosi na direktno neživotno osiguranje te kojom se vrše izmjene i dopune Direktive 73/239/EEZ i Direktive 88/357/EEZ, člancima 7. i 8. Druge Direktive Vijeća 88/357/EEZ od 22. lipnja 1988. o uskladivanju zakona, propisa i administrativnih odredbi, koja se odnosi na direktno neživotno osiguranje te koja utvrđuje odredbe koje će olakšati učinkovito ostvarivanje slobode pružanja usluga i kojom se vrši izmjena i dopuna direktive 73/239/EEZ, člankom 4. Direktive 90/619/EEZ o koordinaciji

zakona, propisa i administrativnih odredbi koje se odnose na izravno životno osiguranje, koja predviđa odredbe kako bi se omogućilo djelotvorno ostvarivanje slobode pružanja usluga i koja mijenja Direktivu 79/267/EEZ, glavom IV Direktive 92/96/EEZ o koordinaciji zakona, propisa i administrativnih odredbi koje se odnose na izravno životno osiguranje i koja mijenja direktive 79/267/EEZ i 90/619/EEZ,

– formalnu valjanost u vezi s oblikom ugovora kojima se stvaraju ili prenose prava vezana uz nekretnine, kad takvi ugovori podliježu obveznim formalnim zahtjevima prema posebnim propisima,

– ugovorne obveze iz i u vezi s potrošačkim ugovorima,

– sloboda ugovornih strana na izbor prava primjenjiva na njihov ugovor,

– dopustivost netraženih komercijalnih priopćenja elektroničkom poštom.

SLOBODA OBAVLJANJA USLUGA INFORMACIJSKOG DRUŠTVA

Članak 5.

(1) Pružanje usluga informacijskog društva slobodno je.

(2) Od pravnog subjekta koji obavlja uslugu informacijskog društva za pružanje usluga ne smije se zahtijevati prethodno odobrenje ili ispunjenje uvjeta istoznačnog učinka.

(3) Pravni subjekt koji se osniva i registrira pri nadležnom Trgovačkom sudu u Republici Hrvatskoj za obavljanje usluga informacijskog društva registrira djelatnost pod nazivom - usluge informacijskog društva.

(4) Tržišna komunikacija koja je dio ili čini dio usluga informacijskog društva koju pruža član regulirane struke je dozvoljena uz uvjet poštovanja pravila struke koja se posebice odnose na neovisnost, dostojanstvo i integritet struke, kao i profesionalnu tajnu sukladno s posebnostima profesije.

(5) Član regulirane struke koji pruža uslugu informacijskog društva će jamčiti da će tržišna komunikacija koja je dio ili čini dio usluga informacijskog društva biti dostupna korisniku usluge u dobroj vjeri, pravedno i na jasan i nedvosmislen način.

(6) Profesionalna pravila o tržišnoj komunikaciji koja su dio ili čine dio usluga informacijskog društva moraju biti nediskriminirajuća, opravdana prevladavajućim kategorijama javnog interesa te razmjerna.

SLOBODA PRUŽANJA USLUGA INFORMACIJSKOG DRUŠTVA – DAVATELJI USLUGA SA SJEDIŠTEM U EUROPŠKOJ UNIJI

Članak 5.a

čl. 5.a stupa na snagu danom prijama RH u EU

(1) Sud ili tijelo državne uprave nadležno za provedbu elektroničkog poslovanja (u daljem tekstu: nadležno tijelo)

može razmjerno cilju koji se želi postići poduzeti mjere ograničavanja slobode pružanja usluga informacijskog društva davateljima usluga sa sjedištem u zemljama članicama Europske unije, koji nanose ili prijete nanošenjem štete, a na zahtjev ovlaštene osobe čija su prava povrijedena, radi:

- prevencije, istraživanja, otkrivanja i progona počinitelja kaznenih djela, uključujući zaštitu maloljetnika i borbu protiv svih oblika poticanja na mržnju zbog rase, spola, vjere ili nacionalnosti i kršenja ljudskog dostojanstva pojedinih osoba,
- zaštite javnog zdravlja,
- javne sigurnosti, uključujući obranu i nacionalnu sigurnost,
- zaštite potrošača, uključujući i ulagače.

(2) Nadležno tijelo dužno je o svojoj namjeri poduzimanja mjera ograničavanja slobode prometa usluga informacijskog društva davatelja usluga sa sjedištem u zemlji članici Europske unije, prije poduzimanja takvih mjera, obavijestiti nadležno tijelo druge države i Europsku komisiju te također dostaviti i podnijeti zahtjev za poduzimanje mjera protiv tog davatelja usluga.

(3) Ako nadležno tijelo zemlje članice Europske unije ne udovolji zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka ili ne poduzme mjeru u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva, nadležno tijelo može poduzeti mjeru uz prethodnu obavijest nadležnom tijelu zemlje članice Europske unije i Europskoj komisiji.

(4) Iznimno, nadležno tijelo može poduzeti mjeru ograničavanja slobode prometa usluga informacijskog društva davatelja usluga sa sjedištem u zemlji članici Europske unije bez prethodnog obavještavanja nadležnog tijela zemlje članice Europske unije u kojoj davatelj usluga ima sjedište, ako postoji osnovana opasnost od nastanka štete zbog odgode poduzimanja mjera.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka nadležno tijelo je dužno, bez odgode, uz obrazloženje, o poduzetim mjerama obavijestiti nadležno tijelo zemlje članice Europske unije u kojoj je sjedište davatelja usluga informacijskog društva i Europsku komisiju.

(6) Stavci 2., 3., 4. i 5. ovoga članka ne primjenjuju se na sudove i sudske odluke.

(7) Mjere kojima se ograničava pružanje usluga informacijskog društva potrebno je ukinuti ili opozvati odmah nakon prestanka postojanja razloga radi kojih su određene, a na zahtjev ovlaštene osobe čija su prava povrijedena odnosno Europske komisije.«

II. OBVEZA INFORMIRANJA I KOMERCIJALNA PRIOPĆENJA

OPĆE INFORMACIJE

Članak 6.

(1) Davatelj usluga informacijskog društva mora u obliku i na način koji je neposredno i stalno dostupan korisnicima i

nadležnim tijelima državne uprave Republike Hrvatske pružiti informacije kao što su:

- ime i prezime ili tvrtku davatelja usluga,
- sjedište obraća ili sjedište pravne osobe davatelja usluga,
- ostale podatke o davatelju usluga na temelju kojih korisnik može brzo i nesmetano stupiti s njim u vezu, uključujući elektroničku adresu putem koje je moguće uspostaviti izravan kontakt,
- broj sudskog ili drugoga javnog registra u koji je davatelj usluga upisan, te podatke o registru,
- pojedinosti o nadležnom tijelu, ako djelatnost davatelja usluga podliježe službenom nadzoru,
- u pogledu posebno reguliranih djelatnosti/profesija:
- profesionalna ili slična institucija kod koje je davatelj usluga registriran,
- profesionalni naziv i zemlja koja ga je odobrila,
- uputa o profesionalnim pravilima u zemlji u kojoj se obavlja djelatnost i mjestu njihove dostupnosti,
- porezni broj ako je davatelj usluga obveznik plaćanja poreza na dodanu vrijednost.

(2) Ako davatelj usluga prikazuje cijene, one moraju biti jasno i nedvosmisleno naznačene, a posebno se mora naznačiti jesu li u prikazane cijene uključeni troškovi dostave, ostali manipulativni troškovi, porez i drugi troškovi koji na bilo koji način utječu na prikazanu cijenu.

SADRŽAJ KOMERCIJALNOG PRIOPĆENJA

Članak 7.

Davatelj usluga dužan je osigurati da svaki podatak iz komercijalnog priopćenja, koji je dijelom ili u cijelosti usluga informacijskog društva, jasno i nedvosmisleno zadovoljava sljedeće uvjete:

- da je komercijalno priopćenje moguće kao takvo jasno identificirati u trenutku kada ga korisnik primi,
- da je osobu u čije je ime sastavljeno komercijalno priopćenje moguće jasno identificirati,
- da svaki promotivni poziv za stavljanje ponude iz komercijalnog priopćenja (uključujući popuste i poklone) mora biti jasno identificiran kao takav,
- da uvjeti koji se moraju ispunjavati za stavljanje ponude iz komercijalnog priopćenja moraju biti lako dostupni, te predočeni jasno i nedvosmisleno.

NEŽELJENE ELEKTRONIČKE KOMUNIKACIJE (NETRAŽENA KOMERCIJALNA PRIOPĆENJA)

Članak 8.

članak 8. stupa na snagu danom prijama RH u EU

Korištenje elektroničke pošte u svrhu slanja neželjene elektroničke komunikacije (netraženoga komercijalnog priopćenja) dopušteno je samo uz prethodni pristanak osobe kojoj je takva vrsta komunikacije namijenjena, a u skladu sa zakonom kojim se uređuje područje telekomunikacija (elektroničkih komunikacija).

III. ISPRAVE U ELEKTRONIČKOM OBLIKU

OBLIK I VALJANOST UGOVORA U ELEKTRONIČKOM OBLIKU

Članak 9.

(1) Sklapanje ugovora moguće je elektroničkim putem, odnosno u elektroničkom obliku.

(2) Ponuda i prihvat ponude mogu se dati elektroničkim putem, odnosno u elektroničkom obliku.

(3) Kada se elektronička poruka, odnosno elektronički oblik koristi kao oblik u sklapanju ugovora, takvu ugovoru neće se osporiti pravna valjanost samo na temelju činjenice da je sastavljen u obliku elektroničke poruke, odnosno u elektroničkom obliku.

(4) Odredbe ovoga Zakona neće se primjenjivati na sljedeće ugovore:

- imovinske, predbračne, odnosno bračne ugovore i druge ugovore koje uređuje Obiteljski zakon,
- ugovore o opterećenju i otuđenju imovine za koje je potrebno odobrenje centra za socijalnu skrb,
- ugovore o ustupu i raspodjeli imovine za života, ugovore o doživotnom uzdržavanju, ugovore o dosmrtnom uzdržavanju i sporazume u vezi s nasljedivanjem, ugovore o odricanju od nasljedstva, ugovore o prijenosu naslijednog dijela prije diobe, oporučne poslove i druge ugovore koje uređuje Zakon o nasljedivanju,
- darovne ugovore,
- ugovore o prijenosu prava vlasništva na nekretninama ili druge pravne poslove kojima se uređuju stvarna prava na nekretninama, osim ugovora o najmu i zakupu nekretnina,
- druge ugovore za koje je posebnim zakonom propisano da se sastavljaju u obliku javnobilježničkog akta, odnosno isprave,
- druge ugovore za koje je posebnim zakonom ili propisom donesenom na temelju zakona izričito određena uporaba vlastoručnog potpisa u dokumentima na papiru ili ovjera

vlastoručnog potpisa;

brisano

– ugovore i očitovanja volje jamaca, ako je jamac osoba koja djeluje izvan svoje trgovačke, poslovne ili profesionalne djelatnosti.

SUPSIDIJARNA PRIMJENA PROPISA

Članak 10.

Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, na obvezopravne odnose proizašle iz ili u vezi s ugovorima sklopljenima elektroničkim putem ili u elektroničkom obliku primjenjivat će se odredbe Zakona o obveznim odnosima, odnosno odgovarajući propis koji uređuje ugovorne odnose.

ELEKTRONIČKI POTPIS

Članak 11.

Kada se kao pretpostavka valjanosti i nastanka ugovora traži potpis osobe, smarat će se da tome uvjetu udovoljava elektronička poruka potpisana elektroničkim potpisom u skladu s odredbama Zakona o elektroničkom potpisu.

PODACI I OBAVIJESTI ZA SKLAPANJE UGOVORA

Članak 12.

(1) Davatelj usluga informacijskog društva dužan je mogućem korisniku usluga, prije sklapanja ugovora o pružanju usluga informacijskog društva, osigurati na jasan, razumljiv i nedvosmislen način podatke i obavijesti:

- različiti stupnjevi koji slijede u postupku sklapanja ugovora,
- ugovorne odredbe,
- opći uvjeti poslovanja ako su sastavni dio ugovora,
- jezici ponuđeni za sklapanje ugovora,
- kodeksi postupanja u skladu s kojima postupaju davatelji usluga i informacije o tome kako se ti kodeksi mogu pregledati elektroničkim putem.

(2) Davatelj usluga informacijskog društva dužan je mogućem korisniku usluga, prije sklapanja ugovora o pružanju usluga informacijskog društva, osigurati tehnička sredstva za prepoznavanje i ispravljanje pogrešnog unosa podataka u poruku prije njezine predaje ili slanja.

(3) Ugovorne strane koje nisu potrošači u međusobnim ugovornim odnosima mogu ugovoriti odstupanje od odredaba iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka ne primjenjuju se na ugovore sklopljene putem elektroničke pošte ili njoj izjednačenog oblika individualne komunikacije.

DOSTUPNOST UGOVORA I OPĆIH UVJETA POSLOVANJA

Članak 13.

Ugovorne odredbe i odredbe općih uvjeta poslovanja ugovora sklopljenih u elektroničkom obliku koje sklapaju davaljci usluga informacijskog društva moraju biti dostupne korisnicima usluga na način da im je omogućeno njihovo spremanje, ponovno korištenje i reproduciranje.

POTVRDA PRIMITKA

Članak 14.

(1) Davaljelj usluga informacijskog društva mora bez odgode elektroničkim putem, posebnom elektroničkom porukom, potvrditi primitak elektroničke poruke koja sadrži ponudu ili prihvat ponude za sklapanje ugovora.

(2) Ugovorne strane koje nisu potrošači u međusobnim ugovornim odnosima mogu ugovoriti odstupanje od odredbe stavka 1. ovoga članka.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se na ugovore sklopljene putem elektroničke pošte ili njoj izjednačenog oblika individualne komunikacije.

TRENUTAK SKLAPANJA UGOVORA

Članak 15.

(1) Ugovor u elektroničkom obliku sklopljen je onoga trenutka kad ponuditelj primi elektroničku poruku koja sadrži izjavu ponudenog da prihvata ponudu.

(2) Ponuda i prihvat, te druga očitovanja volje poduzeta elektroničkim putem, primljena su kada im osoba kojoj su upućena može pristupiti.

(3) Kod potrošačkih ugovora nije dopušteno isključiti primjenu odredbe stavka 2. ovoga članka.

IV. ODGOVORNOST DAVATELJA USLUGA INFORMACIJSKOG DRUŠTVA - POSREDNIKA

TEHNIČKO OMOGUĆAVANJE PRISTUPA I PRIJENOSA INFORMACIJA NA KOMUNIKACIJSKOJ MREŽI

Članak 16.

(1) Davaljelj usluga informacijskog društva koji prenosi elektroničke poruke koje mu je predao korisnik usluga nije odgovoran za sadržaj poslane poruke i njezino upućivanje, a pod uvjetom:

- da nije inicirao prijenos,
- da nije izvršio odabir podataka ili dokumenata koji su predmet prijenosa,
- da nije izuzeo ili preinačio podatke u sadržaju poruka ili dokumenata,
- da nije odabrao korisnika prijenosa.

(2) Prijenos poruka i pružanje pristupa porukama iz stavka 1. ovoga članka mora biti obavljeno na način da omogućuje automatsku, posredničku i prolazno-privremenu pohranu prenesenih poruka i u njima sadržanih podataka, te moraju biti privremeno pohranjene samo u vremenskom razdoblju koje je potrebno za prijenos poruka.

PRIVREMENA POHRANA (caching)

Članak 17.

Davaljelj usluga informacijskog društva koji podatke, što ih je unio korisnik, priopćava putem komunikacijske mreže nije odgovoran za automatsku, posredničku i privremenu pohranu, koja služi samo za učinkovitije oblikovanje prijenosa podataka koju su tražili drugi korisnici ako:

- ne mijenja podatke,
- uvažava uvjete za pristup podacima,
- postupa u skladu s pravilima za ažuriranje podataka,
- djeluje u skladu s dopuštenom primjenom tehnologija za prikupljanje podataka,
- trenutačno ukloni ili trenutačno onemogući pristup podacima koje je pohranio odmah čim je saznao da su podaci u polazištu uklonjeni iz prijenosa putem mreže ili je onemogućen pristup do njih ili je sud ili drugo nadležno tijelo naredilo njihovo uklanjanje ili onemogućavanje pristupa.

POHRANA (hosting)

Članak 18.

(1) Davaljelj usluga informacijskog društva koji pohranjuje podatke pružene od strane korisnika na zahtjev korisnika nije odgovoran za sadržaj pohranjenog podatka:

- ako nema saznanja niti je mogao znati o nedopuštenom djelovanju korisnika ili sadržaju podataka, kao i o sudskim postupcima vezanim za naknadu štete koja bi proizlazila iz nedopuštenog djelovanja korisnika ili sadržaja pohranjenih podataka i ako nije bio niti mogao biti upoznat sa činjenicama ili okolnostima iz kojih bi nedopuštena aktivnost korisnika bila očigledna,
- ako odmah čim je saznao ili postao svjestan da se radi o nedopuštenom djelovanju ili podatku ukloni ili onemogući pristup podacima.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka neće se primijeniti u slučajevima kada je korisnik usluge osoba ovisna na bilo koja način o davaljelu usluge, (na primjer: trgovачka društva koji imaju udjele jedno u drugome, trgovачka društva u kojima udjele imaju iste fizičke osobe itd).

LINKOVI

Članak 19.

Davaljelj usluga koji putem elektroničkog upućivanja otvori

pristup trećim podacima nije odgovoran za te informacije:

– ako nema saznanja niti je mogao znati o nedopuštenom djelovanju korisnika ili sadržaju podataka u tim informacijama,

– ako odmah čim je saznao ili postao svjestan da se radi o nedopuštenom djelovanju ili podatku ukloni ili onemogući pristup podacima.

ZAŠTITA PRAVA

Članak 20.

Odredbe ovoga Zakona, a posebno odredbe članka 16., članka 17., članka 18. i članka 19., nemaju nikakav utjecaj na ovlast sudova i drugih nadležnih tijela Republike Hrvatske da u skladu sa zakonima Republike Hrvatske, a na zahtjev ovlaštene osobe, nalažu davateljima usluga informacijskog društva i njihovim korisnicima otklanjanje i sprječavanje povreda važećih propisa, te da prema njima poduzimaju i druge na zakonu zasnovane mjere.

OBVEZA NADZORA

Članak 21.

(1) Prilikom pružanja usluge informacijskog društva davatelj usluga nije obvezan pregledavati podatke koje je pohranio, prenio ili učinio dostupnima, odnosno ispitivati okolnosti koje bi upućivale na nedopušteno djelovanje korisnika.

(2) Davatelj usluga informacijskog društva mora odmah po saznanju obavijestiti nadležno državno tijelo ako utvrdi:

– postojanje osnovane sumnje da korištenjem njegove usluge korisnik poduzima nedopuštene aktivnosti,

– postojanje osnovane sumnje da je korisnik njegove usluge pružio nedopušteni podatak.

(3) Davatelj usluga mora na temelju odgovarajućeg sudskega akta, odnosno upravnog akta, predviđiti sve podatke na temelju kojih se može poduzeti otkrivanje ili progon počinitelja kaznenih djela, odnosno zaštita prava trećih osoba.

V. PROVOĐENJE ZAKONA

DJELOKRUG NADLEŽNOG TIJELA

Članak 21.a

čl. 21.a stupa na snagu danom prijama RH u EU

(1) Nadležno tijelo obavlja funkciju tijela za vezu, funkciju međunarodne suradnje i obavještavanja te poticajne, savjetodavne i ostale poslove utvrđene ovim Zakonom.

(2) Nadležno tijelo najmanje za svake tri godine izrađuje izvješće o ugovorima koje nije moguće sklopiti u elektroničkom obliku s obrazloženjem razloga i dostavlja ga Vladi Republike Hrvatske i Europskoj komisiji.

(3) Nadležno tijelo određuje jedno ili više tijela za vezu i dostavlja njihove kontakt-podatke državama članicama i Europskoj

komisiji. Tijelo za vezu surađuje s tijelima za vezu drugih država članica i Europskom komisijom te mora biti stalno dostupno putem elektroničkih sredstava.

(4) Tijelo za vezu iz stavka 3. ovoga članka osigurava:

– opće informacije o ugovornim pravima i obvezama te o postupcima za pritužbu i druga pravna sredstva, uključujući moguće stvarne posljedice pokretanja postupka,

– sve potrebne informacije koje se tiču tijela, udruženja i organizacija zaduženih za davanje daljnjih informacija ili praktične pomoći,

– pomoći i podatke koje zahtijevaju druge države članice ili Europska komisija putem elektroničkih sredstava.

(5) Nadležno tijelo potiče izradu kodeksa ponašanja za trgovacka i profesionalna udruženja te udruženja potrošača, kodeksa ponašanja u svezi sa zaštitom maloljetnika, zaštitom prava osoba s invaliditetom i zaštitom ljudskog dostojarstva te prati njihovo provođenje. Nadležno tijelo osigurava dostupnost kodeksa ponašanja u elektroničkom obliku u skladu sa zakonom koji uređuje pravo na pristup informacijama koje posjeduju, raspolazu ili nadziru tijela javne vlasti, uređuje pristup informacijama od javnog značaja, prati njihov utjecaj na praksi, navike i običaje u vezi s elektroničkim poslovanjem. O pripremi prijedloga kodeksa ponašanja nadležno tijelo obavještava Europsku komisiju.

(6) Nadležno tijelo o zaprimljenim pravomoćnim odlukama suda i upravnih tijela odnosno o zaprimljenim odlukama arbitraže te o praksi, običajima i navikama u vezi s elektroničkim poslovanjem i uslugama informacijskog društva obavještava Europsku komisiju te ih objavljuje na svojim web-stranicama u skladu sa zakonom koji uređuje pravo na pristup informacijama.

Članak 22.

(1) **Inspeksijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona obavljaju nadležni inspektorji Ministarstva financija.**

(2) Radi provedbe inspeksijskog nadzora, davatelji usluga informacijskog društva moraju ovlaštenim osobama omogućiti pristup računalnoj opremi i uređajima, te bez odgode predviđiti ili dostaviti potrebne podatke i dokumentaciju u vezi s predmetom inspeksijskog nadzora.

SUDSKA ZAŠTITA

Članak 22.a

(1) Onaj tko smatra da davatelj usluga krši neko njegovo pravo, može podnijeti tužbu nadležnom sudu u skladu sa zakonom.

(2) Na zahtjev tužitelja sud može odrediti javnu objavu odluke o trošku tuženika.

(3) Sud pravomoćne odluke dostavlja nadležnom tijelu.

PRIVREMENE MJERE**Članak 22.b**

(1) Onaj tko smatra da davatelj usluga krši neko njegovo pravo, može nadležnom sudu podnijeti zahtjev za određivanje privremene mjere. Ako ovim Zakonom nije propisano drugačije, u postupku za određivanje privremene mjere primjenjuju se odredbe zakona koji uređuju pitanja ovrhe i osiguranja.

(2) Sud može privremenom mjerom:

- zabraniti radnje ili postupke koji mogu dovesti do kršenja prava ili nastavak već započetih kršenja,

- ograničiti pružanje usluga informacijskog društva na način da naredi davatelju usluga da ukloni ili onemogući pristup podacima.

(3) Sud može odrediti privremenu mjeru i bez saslušanja suprotne strane ako podnositelj zahtjeva dokaže vjerojatnim da bi odgađanje određivanja privremene mjeru onemogućilo postizanje njezinog cilja ili uzrokovalo teško nadoknadivu štetu podnositelju.

(4) Postupak za određivanje privremene mjeru u slučaju iz stavka 1. ovoga članka je hitan.

IZVANSUDSKO RJEŠAVANJE SPOROVA**Članak 22.c**

(1) Davatelj usluga i primatelj usluga za rješavanje međusobnih sporova mogu ugovoriti provedbu postupka arbitraže, odnosno mirenja.

(2) Za postupak pred arbitražom, odnosno pred izmiriteljem primjenjuju se odredbe zakona koji uređuju te postupke.

(3) Na zahtjev tužitelja arbitraža može odrediti javnu objavu odluke o trošku tuženika.

(4) Arbitraža dostavlja odluke nadležnom tijelu, u skladu sa zakonom koji regulira arbitražne postupke, te ga obavještava i o praksi, običajima i navikama u svezi s elektroničkim poslovanjem.

VI. KAZNENA ODREDBA**Članak 23.**

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba davatelj usluga informacijskog društva:

- ako prekrši opće obveze o informiranju (članak 6.),
- ako prekrši obvezu informiranja u komercijalnom priopćenju (članak 8.),
- ako prekrši obvezu osiguranja dostupnosti podataka za sklapanje ugovora (članak 12.).

- ako suprotno članku 13. ovoga Zakona ne omogući pristup odredbama ugovora i općim uvjetima poslovanja na način da ih korisnik može spremiti, ponovno koristiti i reproducirati,

- ako prekrši obveze propisane člankom 21. stavkom 2. i 3. ovoga Zakona,

- ako ne omogući pristup računalnoj opremi i uređajima, te bez odgode ne predviđa ili ne dostavi potrebne podatke ili dokumentaciju, a radi provedbe inspekcijskog nadzora (članak 22. stavak 2.).

(2) Za počinjeni prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi davatelju usluga informacijskog društva.

(3) Ako prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počini fizička osoba – davatelj usluga informacijskog društva, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

(4) U osobito teškim povredama iz stavka 1. i 3. ovoga članka ili u slučaju ponavljanja povreda iz navedenih stavaka, sud može izreći zabranu obavljanja djelatnosti iz članka 5. stavka 3. ovoga Zakona davatelju usluga informacijskog društva i odgovornoj osobi u pravnoj osobi davatelju usluga informacijskog društva na određeno vrijeme u trajanju od 3 do 6 mjeseci.

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 24.**

Odredbe članka 4. ovoga Zakona primjenjivat će se od dana službenog primitka Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

brisano

Članak 25.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Zakon o elektroničkoj trgovini (Narodne novine, br. NN 173-2504/2003), objava od 31.10.2003, na snazi od 8.11.2003

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o elektroničkoj trgovini (Narodne novine, br. NN 67-2228/2008), objava od 9.6.2008, na snazi od 17.6.2008. propisuje i:

"Članak 16.

(1) Odredba članka 4. stavka 2. podstavka 8. Zakona o elektroničkoj trgovini (»Narodne novine«, br. 173/03.) prestaje važiti 31. prosinca 2008.

(2) Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u

»Narodnim novinama«, osim odredaba članaka 4., 5.a i 21.a ovoga Zakona koje stupaju na snagu danom prijema Republike Hrvatske u Europsku uniju.“

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o elektroničkoj trgovini (Narodne novine, br. NN 130-2611/2011), objava od 16.11.2011, na snazi od 24.11.2011

Zakon o izmjeni Zakona o elektroničkoj trgovini (Narodne novine, br. NN 36-796/2009), objava od 23.3.2009, na snazi od 1.7.2013

Zakon o izmjeni Zakona o elektroničkoj trgovini (Narodne novine, br. NN 30-509/2014), objava od 5.3.2014, na snazi od 6.3.2014